

Anotimpul cireșelor amare

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Declar: trăiesc iubirea cea mai dulce
În zilele acestea fără soare
Și mulțumesc cireșelor amare
C-au așezat destinele în cruce.

În colțul inimii mai port speranța
Că m-am împiedicat, din întâmplare,
De-un „interzis”, deloc un oarecare,
Ci unul ce avea să-mi schimbe viața.

Tu îmi zâmbești, ștregar, cu-ngăduință,
Îmi prinzi cireșe coapte la ureche,
De crezi că-ți sunt și-mi ești suflet pereche
Păstrează-mă și pune-ți o dorință!

- Eu, recunosc, am rătăcit o vreme
Prin anotimpuri reci, la întâmplare,
De n-ar fi fost cireșele amare
Și chipul tău metaforă-n poeme,

Magnolie născută din iubire,
Vis interzis când nu cunoști o floare,
N-aș savura cireșele amare
Și-n primăvara ta n-aș fi un mire.

De te sărut pe gleznă, dimineață,
Tu, fata mea din vis, suflet pereche,
Se-aprinde-n mine o dorință veche
Să te păstrez mai mult decât o viață.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014